

Září

Školní rok 2013/14 byl zahájen 2. září. Pro všechny žáky i jejich rodiče představoval první školní den začátek zase něčeho nového. Nejvíce těšení a zároveň nervozity bylo vidět u nejmladších žáků, u prvňáčků. Protože je to jejich velký den, snažili jsme se, aby byl co neslavnostnější a nejpříjemnější. Také v tomto školním roce probíhal projekt Můj deváták. Tento projekt začali žáci připravovat už v minulém školním roce. Nachystali si pro své mladší spolužáky loga třídy a krátký kulturní program. Slavnostní zahájení školního roku proběhlo letos poprvé společně pro všechny první třídy v aule školy. Nové žáky jejich rodiče přivítalo vedení školy a pozdravil je také pan starosta. Zde také děti poznaly své třídní učitelky. Po skončení slavnostního programu navštívili prvňáci i jejich rodiče třídy a školní družinu. V dalších dnech doprovázeli devátáci své mladší kamarády ve škole, odpovídali na jejich všetečné otázky a byli jejich oporami a rádci. Tento program pomáhá nejenom žákům prvních tříd, ale je velkou zkušeností také pro devátáky.

Článek z časopisu Rosa přináší zážitky žáků z prvního školního dne:

Můj deváták

Tento školní rok jsme začali jiným způsobem než ty ostatní. Každý z nás dostal za úkol starat se o jednoho nebo dva prvňáčky. Ze začátku si každý deváták musel najít své prvňáčky před tělocvičnou. Poté jsme poprosili rodiče, aby šli s námi do auly. Prvňáčky jsme posadili na lavičku a čekali na zahájení. Za malou chvíli jsme začali představovat třídu I.A (Papoušky). Jejich učitelka se jmenuje Adéla Koblížková. Po I. A jsme představili I. B (Kočky), kterou vede paní Šoltésová. Poté jsme přivítali na podiu třídu I. C (Motýlci), o kterou se stará paní učitelka Kočíčková. Každý z prvňáčků dostal jako dárek desky na sešity. Po představení tříd vystoupil pan starosta, aby dětem popřál hodně úspěchů a spokojenosti na této škole. Poté zazpívali devátáci krásnou písničku a nakonec Honza Pokorný a Martin Batelka ukázali svoje umění v žonglování s diablem. Celý týden jsme se o nové žáčky starali a dohlíželi na ně. Samozřejmě jsme si museli přivstat, abychom je mohli odvést včas do jejich tříd. Po třetí vyučovací hodině jsme šli pro prvňáčky a odvedli je buď do družiny nebo do jídelny na oběd. Poté se šli v našem doprovodu obléci a venku jsme je předali rodičům, aby jim řekli svoje

zážitky ze školy. A takto jsme strávili celý první týden. Tento projekt se nám velice líbí, bude po celý rok pokračovat dalšími formami a my doufáme, že prvňáci se ve škole nebudou bát říci o pomoc.

Vojtěch Urban a Tomáš Pokorný, 9. B
Zpravodaj Rosicka Rosa

V dalších dnech si prvňáci pomalu začali zvykat na školní prostředí. Ve všech třech prvních třídách proběhly adaptační programy, kde děti poznávaly své nové kamarády a paní učitelky, seznámily se s rozvrhem a pravidly, která platí ve škole. Společně s policisty si nacvičili bezpečnou cestu do školy.

V týdnu od 16. do 20. září se uskutečnily adaptační pobyty pro žáky 4. a 6. ročníku. Žáci prožili nejen tři krásné dny v přírodě, ale především prostřednictvím her poznávali sami sebe, své kamarády a třídní kolektiv. Program připravili pracovníci Školního poradenského pracoviště společně s třídními učiteli 4. a 6. tříd. Při organizaci programu pedagogům pomáhali vybraní žáci z devátého ročníku.

Ve školním časopisu Rosník byly zaznamenány tyto zážitky a dojmy:

Dne 16. 9. 2013 jsem se vydala jako peerista na adaptační pobyt se třídami 6. A a 6. B. Mým kolegou byl Honza Pokorný. Cesta byla rychle za námi a začalo klasické vybalování. Potom jsme začali poznávat areál. Žáci společně s třídní učitelkou si stanovili pravidla, která platila pro všechny. A pak už byl oběd a následoval polední klid, kdy si děti mohly koupit něco na zub. Odpoledne se vystřídalo několik aktivit. Po aktivitách nám vyhládlo, a tak jsme šli „nablábnout“. Po večeri se šestáci chystali na tradiční diskotéku. Myslím, že se dětem líbila. A nejmíc je bavila aktivita „Pusa nebo facka.“ A ulehlo se do hajan.

Ráno po snídani jsme to vzali my s Honzou do vlastních rukou. Měli jsme nachystané své hry, které jsme museli připravovat před „Adaptákem“. Odpoledne se hrála hra na piráty (všichni určitě dobře znáte). Musím říct, že všichni byli velice rychlí. Při hře se stal úraz, ne šestákům, ale chudáčkovi pejskovi Ringovi. Štípala ho včela, takže byl zahlcován mnoha otázkami typu: Bolí tě to „Ringo?“, „Co se ti stalo?“ Nebylo to nic příjemného. Já miluju psy... Po večeri byla dospělácká válečná porada o noční hře, která se vázala k tajence pirátů. S Honzou jsme dorazili na místo a čekali a čekali. Najednou už šlo družstvo a vzalo si poklad a šlo další a to bylo všechno. Abych řekla pravdu, docela jsem se bála. No, a jak se všichni pomalu, ale jistě vraceli do areálu, tak začalo být ticho. Což znamenalo pro nás úspěch. Nějak jsme je museli unavit. ☺ Ráno se už jelo zpátky k domovu.

PS: Mně se na adaptačním pobytu moc líbilo, protože jsem si zkusila mít větší zodpovědnost a nemusela jsem se tři dny učit. Dále jsem ráda, že jsem jela se super třídami. Taky se mi líbilo, že jsem poznala učitele z jiného úhlu, než jak je znám za katedrou, když dávají pětky a poznámky.☺

Máca Karásková, 9. B

Na adaptační pobyt jsem se už dlouho těšila. Nikdo jsme nevěděli, co nás čeká. Byli jsme překvapeni, když jsme se dozvěděli, že se téma týká ostrova a lodi. Dřív než jsme zahájili všechny aktivity, prošli jsme se ke studánce Vitulce, abychom se seznámili s pravidly pobytu a poté si vymysleli také vlastní pravidla, kterými bychom se měli řídit jak na pobytu, tak ve škole.

Studánka Vitulka je pojmenována podle hudební skladatelky a první české dirigentky Vítězslavy Kaprálové, která bydlela se svým otcem v této oblasti a milovala okolí této studánky. Když ve 25 letech zemřela na následky choroby v Montpellier ve Francii, pojmenovali po ní tuto studánku. Později udělali „Vitulce“ symbolický hrob s pravým křížem z Vitulčina hrobu v Montpellier. Na ten jsme se ale podívat nešli, protože program byl opravdu nabitý.

Napsali jsme si tady pravidla a vrátili jsme se zpět do chaty a ještě toho dne jsme se rozdělili do týmů. Každý tým měl svého šéfa, něco jako kapitána na lodi. Mimo ostatní velmi příjemné aktivity jsme hráli pirátskou hru v lese o názvy ostrovů. Myslím, že jsme se zapojili úplně všichni. Ten, kdo nemohl běhat, ten zapisoval, a kdo běhal, ten musel zapojit jak nožky, tak mozeček.

Po tomto vyčerpávajícím programu jsme si vyšli na noční, týmový hon za pokladem a vyzkoušeli jsme si, jak se cítí slepí lidé. Program jsme zakončili ve středu namalováním našeho vlastního ostrova a následně jsme ostužkovali posádku třídy 6. A, do které jsme zařadili i peeristy, pana ředitele, Lasla a Ringa. Adapták jsme si ohromně užili a zůstalo nám na něj mnoho překrásných vzpomínek.

Lea Petřivalská, 6. A

Dne 27. 9. se uskutečnil projektový den **Náš region**. Projektový den byl určen pro žáky 4. a 5. ročníků. Žáci se seznámili s památkami Rosic a okolního regionu.

Výlet na úzkokolejku

27. 9. navštívily starší třídy 1. stupně Zbýšovskou úzkokolejku. Rozhodli jsme se jít pěšky, ale to jsme netušili, že cesta bude tak dlouhá a namáhavá. Trvala celkem asi 3 hodiny. Hodinu a půl tam a 1,5 hodiny zpět. Když jsme konečně dorazili do cíle naší cesty, odměnili jsme se všichni svačinou. Pochvíli za námi přišel pan průvodčí, který nám začal vyprávět o historii celého areálu. Řekl nám, že právě na této úzkokolejce dříve vozily vagonky vytěžené uhlí z dolu Jindřich 2. Tento důl se nachází v areálu úzkokolejky. Když průvodčí dovyprávěl, dostali jsme každý pracovní list k vyplnění. Byl velmi lehký, protože nám všechny tyto informace pan průvodčí sdělil. Pak už následovala jen cesta mašinkou. Trasa vedla ze Zbýšova do Zastávky přes Babice. Vláček sice nejel moc rychle, ale i tak to byl úžasný zážitek. Jakmile jsme se vrátili zpět do areálu, byli jsme mile překvapeni. Čekali na nás už vytažené ostatní mašinky, do kterých jsme si mohli zkusit sednout a u jedné dokonce i zahoukat. Potom už nás bohužel čekala dlouhá a namáhavá cesta zpět. Po hodině a půl jsme konečně dorazili ke škole a snědli zasloužený oběd. Byl to neprekonatelný zážitek a určitě to všem srdečně doporučuji.

Adéla Hájková, 5. A
Školní časopis Rosník

